

5782 Sj'mot (Haftara) - Wacht en Bloei

Habaiem Jasjrésj Ja'akov jatzietz oeperacha Jisrael oemaleoe p'ne tewel tenoewa-
Die kwamen wortelde Ja'kov, Israel zal ontspruiten en bloeien en zullen de aarde vullen met oogst...
(Jesj 27:6)

De grote mensen uit onze geschiedenis hebben ons altijd de weg gewezen. En aartsvader Ja'akov wijst ons hoe wij, zijn kinderen, in het galoet moeten overleven zowel als mens als als jood.

Voor dat Ja'akov afreist naar Lawan - het begin van zijn galoet - verblijft hij 14 jaar in een jesjiva. Alleen zó kan hij het gemis van het huis van zijn ouders enigszins opvangen.

Tijdens de jaren van Ja'akov bij Lawan werkt hij hard en zorgt hij voor de economische groei van zijn omgeving.

Zodra hij de opdracht krijgt van Hasjem verlaat hij de plaats waar hij woont en vertrekt naar Eretz Israel.

Hij wordt gedwongen naar Egypte af te dalen. Maar eerst stuurt hij Jehoeda voor zich uit om een jesjewa te stichten. Ja'akow begrijpt dat zijn ondertussen gegroeide familie alleen door de Tora kennis zich zal kunnen handhaven in Egypte.

En hij vertelt zijn familie wortel te schieten in Egypte. Habaiem Jasrésj Ja'akov, de eerst woorden van onze haftara.

Waarom niet de opdracht gegeven om terug te gaan naar Eretz Israel zodra het kan? Zowel Ja'akow als zijn zonen zorgen er uitdrukkelijk voor niet in Egypte begraven te worden maar er vertrekken, dat doen ze niet. Konden ze dat niet? Waarom niet, Joseef was onderkoning, nog tientallen jaren na de dood van Jaakow. Hij had dat mogelijk kunnen maken.

Maar Ja'akov had het hen verboden. Zij moesten wachten op de verlossing. En dat die zou komen was geen vraag. Om een en ander in het geheugen van zijn familie op te slaan, plantte Ja'akow namelijk 60 bomen. En hij zei tegen zijn kinderen dat deze bomen mee moesten op het moment dat zij zouden vertrekken - eens. Van deze bomen hebben de Joden in de generatie van Mosjé de tabernakel gemaakt.

Maar niet eerder weggaan. Wortel je in Egypte en leef daar als Jood, hoe moeilijk het ook is om je identiteit vast te houden maar blijf. En wees tot zegen voor je omgeving. Span je in voor de maatschappij waarin je terecht bent gekomen. Ook als je liever ergens anders bent. Dat was de opdracht van onze aartsvader en die resoneert nog steeds in onze oren.

Joden hebben en voelen de opdracht een bijdrage te leveren aan de gemeenschap waar ze nu eenmaal leven. En zo staat dan ook in het vervolg van de pasoek: Israel zal bloeien en zijn omgeving verrijken. Totdat het moment komt - slecht 7 pesoekiem verder in de haftara (h.l. 27:13):

"En het zal zijn op die dag zal (Hasjem) op de grote sjofar blazen en zullen die die verloren zijn in Asjoer en die die verspreid leefden in Egypte, komen en buigen voor Hasjem op de heilige berg in Jeroesjljijm bimhere bejaménoe.